

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 678/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог М.П., због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњиченог М.П., адв. М.Ч., поднетом против правноснажних решења Јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт 1210/12 од 15.04.2016. године и Трећег основног суда у Београду Кт 1210/12 Кв 424/16 од 06.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог М.П., адв. М.Ч., па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт 1210/12 од 15.04.2016. године и Трећег основног суда у Београду Кт 1210/12 Кв 424/16 од 06.05.2016. године и предмет враћа Јавном тужиоцу Трећег основног јавног тужилаштва у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт 1210/12 од 15.04.2016. године захтев за накнаду трошкова браниоца адвоката М.Ч. у предмету Кт 1210/12 од 14.04.2016. године одбијен је као неоснован.

Решењем Трећег основног суда у Београду Кт 1210/12 Кв 424/16 од 06.05.2016. године, одбијена је жалба браниоца осумњиченог М.П., адв. М.Ч. изјављена против решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт 1210/12 од 15.04.2016. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осумњиченог М.П., адв. М.Ч. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. и члана 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца осумњиченог, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је решењем Кт 1210/12 од 02.03.2016. године Јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва одбацио кривичну пријаву пуномоћника оштећеног Привредног друштва „У. К. Р.“ д.о.о. Б.-адвоката В.П. од 25.01.2012. године, поднету против М.П. због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, јер пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности. Поводом наведене кривичне пријаве осумњичени М.П. ангажовао је браниоца адв. М.Ч., који је дана 14.04.2016. године, поднео захтев за исплату трошкова на име награде и накнаде трошкова и то на име приступа неодржаним доказним радњама 13.03.2015. и 08.05.2015. године у Трећем основном јавном тужилаштва као и на име присуства одржаним доказним радњама дана 26.06.2015. године и 14.08.2015. године у Трећем основном јавном тужилаштва, а који захтев је побијаним првостепеним решењем одбијен као неоснован, а са разлога што у односу на осумњиченог М.П. није покренут кривични поступак. По ставу изнетом у првостепеном решењу не може се применити одредба члана 265. Законика о кривичном поступку који регулише накнаду трошкова из буџетских средстава и на терет других лица, па је по првостепеној одлуци трошкове дужно да плати заступано лице. Жалба браниоца осумњиченог против наведеног решења одбијена је побијаним другостепеним решењем, а у образложењу решења неведено да у конкретном случају кривични поступак није покренут у смислу члана 7. ЗКП, због чега осумњичени нема право на накнаду трошкова из члана 261. ЗКП.

Изнети закључци у побијаним решењима не могу се прихватити из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП који члан регулише значење израза употребљених у том законнику, изразом „поступак“ прописан је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени овог суда не може се прихватити закључак изнет у првостепеном и другостепеном решењу да осумњиченом не припадају трошкови поступка, јер у конкретном случају кривични поступак није ни покренут у смислу члана 7. ЗКП, управо из разлога јер је одредба члана 261. став 1. ЗКП, који члан регулише трошкове кривичног

поступка, прописује да су то издаци учињени поводом „поступка“, дакле и предистражног и кривичног поступка (члан 2. став 1. тачка 14) ЗКП).

При томе, по налажењу Врховног касационог суда правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве се може поистоветити са правним дејством који обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, јер како је у конкретном случају у поступку поводом кривичне пријаве (предистражном поступку) осумњичени М.П. имао трошкове на име ангажовања браниоца, те како је кривична пријава против њега решењем Јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду одбачена, то захтев за накнаду предметних трошкова, браниоца осумњиченог није могао да буде одбијен из разлога наведених у побијаним решењима.

Са изнетих разлога, побијана решења су морала бити укинута и предмет враћен Трећем основном јавном тужиоцу у Београду на поновно одлучивање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.